

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 101.465 van 4 december 2001
in de zaak A. 93.423/VII-22.039**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat A. DESWAEF,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 de Wynantsstraat 23

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
 Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 10 juli 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 maart 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 15 mei 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 6 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 september 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. JANSSENS, die, loco advocaat A. DESWAEF, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag toepassing vraagt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 12 juli 1999 en verklaarde zich op 13 juli 1999 vluchteling.

1.2. Op 23 maart 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 12 mei 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing als volgt :

"Volgens haar verklaringen zou betrokkene een etnisch Albanese uit Kosovo, meerbepaald uit Vernicë (Vushtrri) zijn. In oktober en november 1998 zouden omliggende dorpen van betrokkenes woonplaats door de Servische militie aangevallen en vernield zijn. Uit schrik dat hetzelfde bij haar zou gebeuren, zou betrokkene besloten hebben om samen met haar minderjarige zoon, B. L., de bergen in te vluchten. Betrokkenes echtgenoot, B. Q., zou in het dorp achtergebleven zijn. Sindsdien zou betrokkene niets meer van haar echtgenoot vernomen hebben. Tot januari 1999 zou zij in de bergen gebleven zijn. Daar het zeer koud zou zijn geworden en het leven op die manier zeer moeilijk zou zijn geweest, zou betrokkene besloten hebben samen met haar zoon naar Albanië verder te reizen, waar ze gedurende 6 maanden in Shkodër zou hebben verbleven. Tijdens haar verblijf in Albanië zou zij vernomen hebben dat ook haar dorp aangevallen en vernield zou zijn. Ook betrokkenes woning en bezittingen zouden hierbij vernield zijn. Daarop zou betrokkene besloten hebben met haar zoon

naar België te komen, waar zij op 12 juli 1999 aankwam en de volgende dag het statuut van vluchteling aanvraagde.

Er dient opgemerkt te worden dat betrokkene in haar opeenvolgende verklaringen geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan worden afgeleid dat zij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Kosovo. Sinds betrokkenes vertrek uit Kosovo is de situatie er immers gevoelig gewijzigd. De ingeroepen vrees van betrokkene, met name de algemene Servische repressie ten aanzien van de Albanese gemeenschap in Kosovo is niet meer actueel. Overeenkomstig resolutie 1244, aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juni 1999, hebben de Servische troepen en autoriteiten zich immers uit Kosovo teruggetrokken en werd de regio onder internationaal toezicht en bestuur geplaatst.

Het feit dat betrokkene in Kosovo niet meer over een woning beschikt is bovendien een probleem van socio-economische aard en ressorteert als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat betrokkene gedurende zes maanden in Albanië verbleef en dat zij dit laatste land verliet zonder een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Bovendien heeft betrokkene na zijn land verlaten te hebben of na het feit dat hem ertoe gebracht heeft ervan verwijderd te blijven, langer dan drie maanden in een ander land verbleven, en dit land verlaten zonder de vrees in de zin van artikel 1, Al. A, Par. 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigeringsbeslissing door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 23 maart 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar eerste middel een schending aanvoert van artikel 1, A (2) van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève) en van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat zij in haar tweede middel inroept dat de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en 'het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur' werden geschonden en de commissaris-generaal een manifeste beoordelingsfout heeft begaan; dat de verzoekende partij bovengenoemde bepalingen geschonden acht gelet op haar feitenrelaas en op het feit dat de controle van de Verenigde Naties enkel in de grootsteden efficiënt werkt, terwijl de situatie in kleine bergdorpjes in Kosovo onveranderd is gebleven;

2.2. Overwegende dat de commissaris-generaal tot de conclusie komt dat de asielaanvraag van de verzoekende partij kennelijk ongegrond is, nadat hij heeft vastgesteld

dat zij geen feiten of elementen heeft aangebracht waaruit zou blijken dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat de commissaris-generaal als determinerend motief inroept dat overeenkomstig resolutie 1244, aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juni 1999, de Servische troepen zich uit Kosovo hebben teruggetrokken en de regio onder internationaal toezicht werd geplaatst; dat de commissaris-generaal bovendien vaststelt dat de verzoekende partij langer dan drie maanden in een ander land heeft verbleven en dit land zonder vrees heeft verlaten; dat de verzoekende partij pretendeert dat deze beslissing de bovengenoemde rechtsregels schendt; dat, wat betreft de uiteenzetting van de wijze waarop de ingeroepen regels door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden, de verzoekende partij zich beperkt tot een algemene verwijzing naar het feitenrelaas in haar verzoekschrift en tot de loutere bewering dat ondanks het ingrijpen van de Verenigde Naties de toestand in kleine bergdorpjes in haar thuisland ongewijzigd is gebleven; dat uit het middel niet kan worden afgeleid in welke mate de bestreden beslissing de door de verzoekende partij aangevoerde bepalingen schendt; dat een middel dat op zulk een summiere wijze is ontwikkeld de Raad van State niet toelaat zijn wettigheidscontrole uit te oefenen; dat het eerste en tweede middel niet gegrond zijn;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vier december tweeduizend en één, door

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

M.-R. BRACKE.